

Тхорівський навчально-виховний комплекс
«Загальноосвітня школа І-ІІ ступенів – дитячий садок»

**Матеріали
на районний огляд-конкурс
на краще ландшафтне озеленення
навчальних закладів**

Матеріали зібрали і оформили:
члени гуртків «Юні квітникарі»
та «Поети й прозаїки»

Керівники:

Віктор Устимович Ляленко
Оксана Сергіївна Гладун

с. Тхорівка
2013

Прихід весни

Милують око барви степові,
Чарують душу трелі солов'їні,
А аромат квіток такий п'яний,
Що аж приспав туман в долині.
У небі сонечко, мов золото сіяє.
Хмаринки білі у квача гуляють,
І ледве чути голос журавля,
Який повільно в синь небес злітає.
Блищать росинки в травах лугових,
А між дерев все вітерець гуляє:
То забіжить у гості до верби,
А то тополі пісеньку співає.
Шумлять дерева предковічні у лісах,
Немов співають гімн природі.
Панує навкруги божественна краса –
Палітра барв і весняних мелодій.

Керівник
літературного куртка
Гладун О.С.

Кожній квітці навесні
Сняться кольорові сні.
Кульбабі сняться золоті,
Тюльпану – сні червоні .
І дуже-дуже голубі –
Дзвіночку лісовому.
Бузку – бузкові сняться сні,

Волошці – волошкові,
Ромашці – білі від роси,
Фіалці – фіалкові.
А вранці прокидаються
Квітки і там, і тут
І райдужними зграйками
Для всіх навкруг цвітуть.

Гуртківці літестудії

Тюльпан

Я цвіт Голландії, я молодий
тюльпан,
І так прекрасний я, що дасть
фламандський скряга
За пару цибулин весь блиск
архіпелагу.
Всю Яву, тільки б був у мене
гордий стан.

Т. Гоме

Підсніжник

Перший підсніжник проснувся,
Снігом вкрився, потягнувся,
Білу одягнув сорочку,
Випростав свої листочки.
Чемно з лісом привітався,
І, щасливий, розпрощався.

Т. Лисенко

**Зірка із небес злетіла —
І з'явилась квітка біла,
Ніжний запах чути скрізь.
Зветься квіточка...**

НАРЦИС.

Конвалії

Із зеленої сорочки,
Що зіткнув весною гай,
Білі дивляться дзвіночки.
Як зовуть їх — угадай.

Це конвалії у гаї
На галявині цвітуть.
І ніде, ніде немає
Кращих квіточок, мабуть.

В них так пахощів багато,
Цвіту свіжого, роси.
Хай ростуть, не буду рвати,
Шкода їхньої краси.

М. Познанська

Троянда

На клумбі троянда красувалась
У платті з оксамиту і парчі,
У сонечку веселому купалась,
То омивалась росами вночі.

*Учениця 7 класу
Бровченко Вікторія*

Півонія

Жила колись дуже вродлива дівчина на ім'я Півонія. Одного дня в дівчини померла хвора мати. Батько швидко знайшов їй заміну і привів до хати нову жінку. Мачуха була дуже злою і непривітно ставилася до нерідної дочки. Дівчина не витримала чергової образи і втекла до лісу. Довго блукала бідолаха непрохідними хащами і врешті-решт вийшла на якусь галявину. Знесилена та голодна, зірвала вона жменю ворожих ягід, від яких перетворилася на тендітну пахучу квітку, яку в народі прозвали півонією.

Учениця 9 класу
Лізуна Таміла

Півники

**Знов півники на квітнику
заквітли так блакитно,
що я від неба їх ніяк
не можу відрізнити.**

**І пахощі від них такі,
Що я питаю в себе:
«Це небом пахнуть півники,
Чи півниками – небо?..»**

Г. Куренцова

Бузок

Один бузок ось під вікном,
А другий біля ганку,
Один синенький, а отой —
Біленький, як сметанка.
Обидва ніжні, запашні,
Аж дух ваш забиває.
І кожна гілка, як букет,
Із листя виглядає.

К. Перелісна

Венерині сльози

Венерині сльози чарують усіх,
Їх трави вплітають у коси.
Венерині сльози ви білі, мов сніг,
Та ніжні, як вранішні роси.

*Учень 5 класу
Верещинський Артем*

Лілії

На струнких високих ніжках
Біля тину і в садку
Я зустрів прекрасні квіти,
Які сонечком уміті,
Які пахнуть теплим літом
І буяють щедрим цвітом.

*Учень 5 класу
Верещинський Артем*

Чуєте пахощі в нашім дворі?
Квіти розквітли в ранковій порі!
Тут на світанку сам дощик ходив,
Білу лілею від сну розбудив.
Чисто помилися мальви в росі –
Личенька круглі рожеві усі.
Нижче під ними красольки вогні,
Дуже вони до вподоби усім.

Ви чорнобривцям загубите й лік.
Горді майори стоять віддалік.
Ніжна петунія з ними в гурті,
В повнім цвіту повняки золоті.
Синій панич покрутився на тин
І поглядає відтіль на жоржин!

Гуртківці літстудії

Осінній ранок по-осінньому
осінній,
Вологе небо по-осінньому
сумне,
Та й квіти по-осінньому
чарівні,
І сонце по-осінньому
жарке.
Осінній ліс буя в осінніх
барвах,
Осіннє листя по-осінньому
шумить,
Осінній місяць, і осінні
зорі,
І річка по-осінньому
блищить.
Думки осінні, і осінній
погляд,
Печаль осіння, і осінній
спогад —
Усе в осінніх чарах просто
тоне!

*Учениця 9 класу
Лізуна Таміла*

Морозець

**Вже відлетіли в вирій журавлі,
Яскраве сонце світить, та не гріє.
Останнє листя із дерев летить
І падає додолу без надії.
Вже сохнуть квіти, голови гнучи,
І вітерець принишк тихенько в вітах.
Здавалося б, що все навколо спить,
Чекаючи зимового візиту.
Проте царівна-осінь гордо править,
Тому в садах, на клумбах варту ставить.
А варта та – яскраві, ніжні квіти,
Що поглядом людським щодня зігріті.
Тому й не мерзнуть на морозі,
Бо квіти морозцю –
Це осені прощальні сльози.**

*Учениця 9 класу
Лізуна Таміла*

Мак

Летіла жар-птиця
Над полем пшениці,
Зронила пір'їну
З небес на долину.
Пір'їна упала
І квіткою стала.
Під сонцем, під вітром
Кохається цвітом
Червоно-вогнистим
У золоті чистім.

В. Паронька

Чорнобривці

Чорні брови, карі очі —
І хлопчачі, і дівочі.
Посадила чорнобривці
Під віконечком світлиці.

Доброзичливі, терплячі,
За любов і ласку вдячні,
Сонечка набрались квіти,
Розрослися пишним цвітом.

Пережили літню спеку,
До морозу недалеко,
А вони веселі, жваві,
Чорнобривці кучеряві.

Мої милі чорнобривці,
Щирі, добрі українці,
Зичу щастя вам, любові,
Чорнобривці чорноброві.

В. Паронька

ЗРАЗКИ ЛАНДШАФТНОГО ОЗЕЛЕНЕННЯ

*Люби природу не як
символ душі своєї.*

*Люби природу не для
себе, люби для неї.*

Квіти – це історія народу.

Квіти – це наша природа.

Квіти – це ми.

**Ми гуртківці креативні,
Завжди в конкурсах активні!
Лиш вперед ідемо разом,
Бо кмітливі та відважні!**

**Дякуємо за увагу!
До зустрічі!**